

følge Ministeren, om ikke just til de 24, som hans Forslag vilde give Kjøbenhavn og Frederiksberg, saa dog til nogle flere end disse 12 + 3, som de foreslaa. Den ærede Ordfører sagde i Gaar, at 110 er et passende Tal. Ja, jeg ved ikke, hvad mere heligt der er ved det Tal end f. Eks. ved 112 eller 115, og jeg kan ikke antage, at Folketingets Anseelse vilde blive i væsentlig Grad forringet, fordi der blev givet Kjøbenhavn og Frederiksberg 3 eller 4 Repræsentanter flere.

Der er et Argument, der er blevet anført — fra den Side have vi overhovedet ikke faaet noget som helst Argument — men det er kommet fra det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt). Den ærede Landstingsmand har i sin Betænkning, som jeg maa tillade mig at tale om, da den maa antages at være en Slags Motivering for Flertallets Stilling, fremkommen med et Argument, som ogsaa har haft den Udflyt i Dag, at det ærede 2det Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) fra Venstres Standpunkt har taget det op — de skønne Lander mødes altsaa paa forskellige Punkter. Og hvad er Argumentet? Simpelthen, at Kjøbenhavn behøver ingen forholdsvis Repræsentation; Kjøbenhavn behøver ikke flere Rigsdagsmænd, fordi det er saa heldigt, at flere andre Rigsdagsmænd bo der, og der er god Tøje til at antage, at der i Kjøbenhavn er en vis Atmosfære, som ikke vil undlade at øve sin Virkning paa dem. Det undrer mig, at det ærede Medlem ikke gik et Skridt videre. Han kunde sige, at den Omstændighed, at Rigsdagen holdes i Kjøbenhavn, og at vi Syder og Synboere, Halvdelen af Aaret, have Ophold i Kjøbenhavn, gøre os saa paavirkede af den Atmosfære, at Kjøbenhavn ikke behøver nogen Repræsentation, thi naar vi skulle tilbringe det halve Aar i Kjøbenhavn som Rigsdagsmænd, ville vi ogsaa interessere os for Kjøbenhavn, saa at Kjøbenhavn kan altid være vis paa, at dens Interesser blive repræsenterede. (Breinholt: Om Sommeren fordufte de dog!) At det skulde dufte bort om Sommeren, og at de skulde komme ind om Vinteren uden denne Paavirkning, kan jeg ikke antage. — Det skulde altsaa være Argumentet, at Kjøbenhavn har ikke Krav paa en forholdsvis Repræsentation, fordi Kjøbenhavn har saa mange elstværtdige og dygtige Mænd, der kunne gaa ud i Landkredse og repræsentere dem. Jeg tillader mig at gøre en Slags Kontraprove og vende Sagen mod det ærede Medlem. Jeg vil nemlig i Stedet for Kjøbenhavn substituere Tisted eller Hjørring Amt. Forholdet i Kjøbenhavn er jo

det, at efter Ministerens Forslag bør der efter Forholdet 1:16,000 være 24 Repræsentanter for Kjøbenhavn og Frederiksberg. Vi have nu 10; altsaa ikke en Gang Halvdelen. Hvis man nu vil forøge Folketingets Medlemsantal til 110 og give Kjøbenhavn og Frederiksberg disse 15 Repræsentanter, som der her er Tale om, ville de altsaa faa 15, i Stedet for at de efter Ministerens Mening skulde have 24, og saa vil Forholdet stille sig saaledes — maaste maa jeg have Lov til at give nogen Statistik, som i saa Henseende er oplysende — at der i Kjøbenhavn i Djeblippet er 340,000 Mennesker — der var ved den sidste Folketælling 312,000, men efter hvad jeg har erfaret, er der for Djeblippet ca. 340,000 — og i Kjøbenhavns Amts 1ste Kreds, som ogsaa kaldes Frederiksbergkredsen, maa der antages at være 90,000, altsaa for Kjøbenhavn og Frederiksberg tilsammen 430,000. Naar man dividerer dette Tal med 16,000, faar man ud, at Folketingskredsens Antal i Kjøbenhavn og Frederiksberg skulde være 27, medens man byder dem 15. Hvis man sætter Folketingsmændenes Antal til 109 og dividerer 430,000 med 2,300,000 — idet jeg antager, at der i hele Landet nu er 2,300,000 Indbyggere, hvad der maaste er noget stift regnet — giver den derved fremkomne Brøk, multipliceret med 109, i al Fald 20. Og gaar man ud fra 109 danske Folketingsrepræsentanter — jeg regner ikke Færøerne med — og dividerer det ind i det præsumerede Indbyggerantal i Danmark 2,300,000, der, som sagt, maaste er stift regnet, vil man faa et Gennemsnitsantal af 21,000. Men hvis det Forslag gaar igennem, som Flertallet er kommet frem med, vil i Virkehenen enhver af de 15 Kredse i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg faa et Gennemsnitsantal af 28,700. Altsaa for hele Landet skulde Tallet være 21,000, men for Kjøbenhavn og Frederiksberg 28,700. Og selv om man nu vil tage med den Omstændighed, som den ærede Flertalsordfører synes at lægge en vis Vægt paa, og som ogsaa det ærede 2det Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) var inde paa i Dag, at der ikke i Kjøbenhavn er saa mange Bølgere pr. Hundrede Indbyggere, som der er paa Landet — man siger, at Forholdstallet er 14,7 for Kjøbenhavn og 17,1 for Landet — hvis man altsaa alene vil tage Hensyn til de effektive Bølgere, saa vil det dog kunne føre til, at der i Kjøbenhavn skulde være 23—24,000 Mennesker pr. Kreds og i det øvrige Land gennemsnitlig 21,000. Det er altsaa denne Virkning, som det Moment, Udvalget lægger saa megen Vægt paa, vil have, men det for-